

Letim.

Letim daleko.

Upravo kad su sjetne misli lagano olabavile i slabašni se korijen počeo primati za dotad nepoznato tlo, požar.

Gore snovi, izgara povjerenje, plamte slike iz budućnosti i prahom postaju.

Letim daleko, vraćajući se doma.

Pogledi kao strijele lete, osuđujući baš mene. Nemir huji zrakom. Nesvjesno drhtim. Misli je previše, a niti jednu ne mogu vidjeti bistro.

U jednom trenu nestaje svo komešanje. Bivam zagrljena kao dijete, kao djevojka i kao žena. Bez straha, nesuzdržano. Tonem u nevinost.

Luna Mayer, 3.d

Šk. god. 2019./20.